Rs. 15/-

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

సెప్టెంబర్ - 2008

Faith

సురక్షితమైన జీవితానికి

- శ్రీమాతారవిందుల వాక్కులు

అఖిల భారత పత్రిక, సెప్టెంబరు 2008

సురక్షితమైన జీవితానికి

విషయసూచిక

	పేజీ
జీవితాంతం పాటించవలసినది	3
విశ్వాసంతోపాటు పూర్తినమ్మకం	3
తలపులు - సూక్తులు	6
విశ్వాసం భగవంతుని వరం	7
ఈ విశ్వాసమే నీవు పెంపుచేసుకోవలసినది	8
విశ్వాసము - భయము	10
దైవం	11
విశ్వాసరాహిత్యం మూర్ఖం	12
ఓ చిరు కవిత	15
అంతరజ్యోతిని విశ్వసించు	15
పూర్ణయోగానికి కావల్సినది విశ్వాసమొక్కటే	16
సాధకులకు మార్గనిర్దేశం	21
క్రియాశీల చైతన్యంలో విశ్వాస పరిరక్షణ	23
ఆందోళన నుండి దివ్యప్రగతికి పరిష్కారమార్గం	26
(కొసమెరుపు) ఓ కథానిక	29
సమాచార పత్రం	30

ఎల్లప్పుడూ నీ విశ్వాసానికే విశ్వాసపాత్రుడవై ఉండు. నీకు దుఃఖం ఉండదు.

\- శ్రీమాత

శ్రీమాత సందేశం

చివరికి తేలిన సారాంశం - దైవకృప పట్ల ఉన్న పరిపూర్ణ విశ్వాసము, నమ్మకము - ఇదే మహత్తరమైన విజ్ఞానం.

The map was made after the partition.
It is the map of the true India in spite of all passing appearances, and it will always remain the map of the true India, whatever people may think about it.

29th July 1964 The Mother

ఇదే జీవితాంతం పాటించవలసినది

దైవానుగ్రహం పట్ల విశ్వాసం ఉండాలి. అది ఎప్పుడూ ఓకంట కనిపెడుతూ ఏదిఏమైనా అక్కడ సిద్ధంగా ఉంటుంది అని విశ్వసించాలి. అపుడు ఏ ప్రమాదాలు, ఆటంకాలనైనా ఎదుర్కొనగలవు. అధిగమించనూ గలవు. నిన్ను ఏదీ కదల్చలేదు. దైవకృప, నమ్మకము నీకు ఉన్నాయి కదా! ఇది ఎంతో బలమైన, మరింత చైతన్యవంతమైన, ఎప్పటికీ తరగని శక్తి. ఇది నీ భౌతిక నిర్మాణ శైలిపై ఆధారపడదు. ఒక్క దైవకటాక్షంపై తప్పించి మరిదేనిపైనా ఆధారపడదు. కాబట్టి ఇది దివ్యసత్యమునే ఎల్లప్పుడూ అంటిపెట్టుకుని ఉంటుంది. ఏదీ దీనిని కదల్చలేదు.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

విశ్వాసంతో పాటు పూర్తి నమ్మకం

. . . . . మరొక ప్రత్యాయ పదం. కాస్తంత పరిమితమైనది. అనిపిస్తుంది. కాని ఇది మరింత ప్రముఖమైనది. ఎందుకంటే ఇది అనుభూతి పరమైనది. నీ విశ్వాసం దైవంపై పరిపూర్ణ నమ్మకంతో నిండి ఉండాలి. అలా కాకపోతే విశ్వాసం ఉన్నా దివ్యశక్తిలో, భగవంతుని ఔన్నత్యంలో అవనమ్మకం కలుగుతుంది. దైవోపహతుడను అని అనుకోగలవు. ఇవి నీకు అవరోధాలు.

కొంతమంది దైవంపై తమది చెక్కుచెదరని విశ్వాసం; అనుకుంటూ ఏమంటారంటే : "చేస్తూన్నది సర్వమూదైవమే. చేయగలిగేదంతా దైవమే. నాకు గాని, ఇతరులకుగాని, ఎక్కడగాని ఏమి సంభవించినా అంతాదైవకృతమే" - ఈ రకమైన తార్కికధోరణిలో ఉంటారు. దేవుని పై నమ్మకం లేకపోతే, కొంతకాలం అయాక ప్రపంచంలో సంభవించే ప్రతిభయంకరమైన సంఘటనకీ దైవాన్ని నిందిస్తారు. నిజంగా దేవుడు భయంకరమైన క్రూర రాక్షసుడు అంటారు.

లేదా - వాళ్ళకి విశ్వాసం ఉంటుంది. కాని, వాళ్ళతోవాళ్ళు అనుకుంటారు: సరే, నాకు భగవంతుని పై విశ్వాసం ఉంది. మరేమిటి ఇది ! ప్రపంచం ఇలా ఉంది! ముందు, చెప్పాలంటే, నేనే ఎంతో బాధపడి పోతున్నాను! నా యిరుగు పొరుగు వాళ్ళకంటె నేనే ఎక్కువ బాధపడుతున్నాను. జీవితం నాకు క్రూరమైనది. నిజంగా దైవము, మరిదైవమే ! He is All - Goodness, All - Generosity, All - Harmony : మరైతే ఎందుకు నేనింత బాధపడి పోతున్నాను? తప్పక ఆయన శక్తిహీనుడై ఉండాలి, కాక అంతమంచి వాడే అయితే నాకెందుకింత దఃఖాన్ని కలిగిస్తాడు?

ఇది రెండవ అవరోధం.

ఇక మూడవది :

కొంతమంది మితిమీరిన అణకువ, వినయం, నమ్రతతో ఉంటారు. ఇదో మానసిక వక్రత. వాళ్ళు అనుకుంటారు: "దైవం నన్ను నిశ్చయంగా బహిష్కరించాడు. ఇక నేనెందుకూ పనికిరాను. ఆయనకు నాతో ఏ పనీ లేదు. నేను చేయవలసిన దల్లా ఒక్కటే ఇక్కడితో ఇక ఈ ఆట ఆపి వేయడం. అంతే. ఆయనకు తగిన వాడను కాను అని నిర్ణయించాడుగా" !

అందుచేత దైవకటాక్షం పట్ల విశ్వాసానికి తోడు నమ్మకం కూడా జతపర్చాలి. లేకుంటే ఇబ్బందులుంటాయి. రెండూ అవసరమే.

నిష్కపటమైన పశివాడి నమ్మకం. ఇదీ అతి ముఖ్యమైన షరతు. పశివాడు తనకు కావల్సినది తనకు తప్పక లభిస్తుంద నుకుంటాడు. అందుకు తనకెలాటి సంశయమూ ఉండదు. ఇదిగో, ఇలాటి నమ్మకమే అతి ముఖ్యమైన షరతు . . .

సుస్థిర విశ్వాసంతో దివ్యశక్తి, దైవసహకారం కోసం నీవు ఆకాంక్షించి, కోరుకున్నపుడు నీ సంకల్పం నెరవేరకపోవటమనే సమస్యే ఉండదు. తప్పనిసరిగా నెరవేరుతుంది. అవును. ఇదే నిజమైన అంతరంగ ఉన్మీలనం. నమ్మకం. కొంతమంది అన్ని వేళలా ఇదే స్థితిలో ఉంటారు. స్వీకరింపబడవలసినది ఏమైనా ఉంటే స్వీకరించటానికి వారు ఎప్పడూ సిద్ధంగా ఉంటారు.

నమ్మకం కంటే విశ్వాసం మరింత సమగ్రమైనది. చూడు - నీకు దైవంపై నమ్మకం ఉంది. అంటే, భగవంతుని చేత నీకు ప్రసాదింపబడేదంతా ఎప్పడూ నీకు పరమ శ్రేష్ఠమైనదే. ఆ నమ్మకం నీకు కుదిరింది. వారి నిర్ణయమేదైనా, వారినుంచి నీవు పొందే ఏ అనుభూతి అయినా, ఏ పరిస్థితిలో ఆయన నిన్ను ఉంచినా - అదెప్పడూ నీకు సర్వోన్నత శ్రేష్ఠమే ! This is Trust ఇదీ నమ్మకం. కాని విశ్వాసం - భగవంతుని ఉనికి పట్ల నీకున్న దృఢవిశ్వాసం. విశ్వాస మనేది నీ సత్వాన్నంతటినీ పట్టి ఉంచేది. శారీరక, మానసిక, చైత్యపురుష సత్వాలకి మాత్రమేకాక, నీ యావత్ సత్వాన్ని పట్టి విశ్వాసం తొణికిసలాడుతుంది. విశ్వాసం అనుభూతి ప్రదాయిని. అందుకు రాజమార్గం.

విశ్వాసం దేనినీ ప్రశ్నించదు. తన యొక్క ఆత్మార్పణ వల్ల రాబోయే పరిణామం ఏమిటని అడగదు. తననుతాను సమర్పించుకుంటుంది. అంతే. తనప్రగాఢమైన విశ్వాసం, “ఇదే నీకు రాబోయే ఫలితం” అని నచ్చచెప్తుంది. పరిపూర్ణ విశ్వాసం” అంటే ఇదే. ఇందులో ఎలాటి బేరసారాలు, లాభనష్టాల బేరీజులు ఉండవు. దైవానికి ఈ రకమైన శరణాగతి నీకు అన్ని పరిస్థితులలోనూ క్షేమకరంగా ఉంటుంది. శ్రేష్ఠమైనదే నీకెప్పడూ జరుగుతుంది. కాని ఒక్క విషయం. నీవు తలచిన విధంగా కాదు. ఏది వాస్తవంగా జరగాలో అదిమాత్రమే జరుగుతుంది. బుద్ధికి తెలిసినది ఏపాటి! నీ సత్వములో ఒకభాగం దీనిని తెలుసుకోగలుగుతుంది. నమ్మకమూ కలుగుతుంది నీకు. ఇందువల్ల నీ విశ్వాసం మరింత బలపడుతుంది. సర్వమునూ స్వీకరించి సద్వినియోగం చేసుకోగలిగే శక్తి అది.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

ఈ విశ్వాసానికి ఆధారంగా నాకు హేతువేమీ లేదని సణుగుతావు. మూర్ఖుడా! అలాటపుడు నీ విశ్వాసం అపేక్షింపబడదు. దాని అవసరం లేదు.

హృదయంలో మరుగున ఉన్న విజ్ఞానం యొక్క అస్పష్ట వక్ర, ప్రతిబింబం విశ్వాసం.

భక్తుడు, మొండి నాస్తికునికంటే మరింత సంశయాత్మ కుడుగా ఎప్పుడూ పీడింపబడతాడు. అయినాపట్టు సడలనీయడు. ఎందుకంటే తన అంతశ్చేతనలో ఏదో ఉంది. ("A dim disturbing some what"- Savitri). దానికి తెలుసు. కాబట్టి అది గుడ్డి నమ్మకాన్ని, అర్థంలేని సందేహాలను సహిస్తుంది. తనకు తెలిసిన దివ్యజ్ఞాన దిశగా అది ప్రచోదిస్తుంది.

ప్రపంచం, తనను, హేతువాదం నడిపిస్తోందనుకుంటుంది. కాని నిజానికది విశ్వాసాలతో, అచేతన కౌశలములతో (Instincts) ప్రేరేపింపబడుతోంది.

తర్కం విశ్వాసానికి అనుగుణంగా తననుతాను మలుచు కుంటుంది. లేదా, అంతశ్చేతన యొక్క దోషరాహిత్యాన్ని నిరూపిస్తూ వాదిస్తుంది. అయితే ఈ ప్రచోదన అధోచేతన అందిస్తుంది. అందుచేత మనిషి తాను హేతువాదబద్ధంగా వ్యవహరిస్తున్నాను అనుకుంటాను.

మనిషికి విశ్వాసం అత్యంత ఆవశ్యకం. ఇది లేకుండా తన అవ్యక్త అగ్రాహ్య పయనంలో (in his journey through the Unknown) ముందుకు సాగిపోలేడు. అయితే ఇది పై నుంచి విధింపబడేదిగా ఉండకూడదు. అంతరాత్మనుంచి నిర్నిబంధస్ఫూర్తి గానో లేక విధి నిర్దేశంగానో రావాలి.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

విశ్వాసము భగవంతుని వరం

1. విశ్వాసము అన్నది అనుభవ జ్ఞానాల పునాదులు అవసరములేని ఒక దృఢనమ్మకం.
2. వ్యావహారిక ఋజువులతో కూడిన విశ్వాసం విశ్వాసమవదు. అది ఒక బేరమే.
3. స్వతస్సిద్ధంగా కలిగే చైత్యపురుష పరిజ్ఞానమే విశ్వాసం.
4. దైవం మీద, దైవం యొక్క గెలుపు మీద ప్రగాఢనమ్మకమే విశ్వాసం.
5. గాఢాంధకారంలో అత్యంత విశ్వసనీయమైన మార్గదర్శి విశ్వాసం.
6. దైవకృపచే మనము పొందే సర్వసమ్మతమైన బహుమతియే విశ్వాసం. ఇది శాశ్వత సత్యమునకు తటాలున తెరువబడిన తలుపులాటిది. వీని ద్వారా మనం సత్యాన్ని చూడొచ్చు. ఇంచుమించు స్పర్శించనూవచ్చు.
7. అజ్ఞానాంధకారాల ప్రారంభంలో పోరాటానికి, గెలుపుకి, విశ్వాసం సూటియైన వ్యక్తీకరణ.

- శ్రీమాత

అనువాదం : త్రివేణి

విశ్వాసము ఎంత ప్రముఖమైనదో ఎంత అద్భుతమైనదో ఎలాటి అద్భుతాలు సృష్టిస్తుందో సామాన్యులకు తెలియదు. ప్రతిక్షణం దైవంచే లేవనెత్తబడి, ఆయనకు దగ్గరగా స్వీకరింపబడాలని నీవు అనుకుంటే నిన్న లేవతీయటానికి ఆయన వస్తారు. నీకు మరీ మరీ మరీ దగ్గరవుతారు.

- శ్రీమాత

ఈ విశ్వాసమే నీవు పెంపుచేసుకోవలసినది

విశ్వాసం అనుభవంతో ముడిపడినదికాదు. అది అనుభవానికి పూర్వమే అక్కడ ఉంటుంది. అనుభవ జ్ఞానంతో కాక విశ్వాసబలంతో యోగసాధన ప్రారంభింప బడుతుంది. ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో మాత్రమేకాక సాధారణ జీవనంలో కూడా ఇంతే. క్రొత్త అంశాలు కనుగొనేవారు, నవవిజ్ఞాన సృష్టికర్తలు మొదలగు కార్యశూరులు అందరూ, విశ్వాసబలంతోనే ముందుకు సాగుతారు. విషయ నిరూపణ సాధించేదాకా ఆశాభంగాలకి, పరాజయాలకి, తిరస్కారానికి తలొగ్గరు. వారిలో ఒకశక్తి పనిచేస్తూంటుంది. ఇదే 'సత్యము' నీకు అనుసరణీయము, 'ఆచరణీయము' అని ప్రబోధిస్తుంది. గుడ్డినమ్మకం పొరపాటుకాదా అని అడుగుతే రామకృష్ణుడు అసలు కావల్సినదే గుడ్డి నమ్మకం అన్నంత వరకూ వెళ్లారు. విశ్వాసం అంటేనే గుడ్డిది. కాకపోతే విశ్వాసమే కాదది. మరొకటేదో అది - హేతుబద్ధమైన ఊహ, రూఢియైన నమ్మకం, లేదా సునిశ్చిత పరిజ్ఞానం కావచ్చు. మరి ఏదైనా కావచ్చు.

ఇంకా అభివ్యక్తీకరింపబడక సాధించబడక, సిద్ధింపబడక ఏదైతే ఉంటోందో దానికి అంతస్సాక్షి విశ్వాసం. అయితే మనలో The Knower within us ఉన్న దివ్యజ్ఞానికి ఏ రకమైన సూచన లేకుండానే అది అనుసరణీయము, సాధింపబడవలసిన సత్యము అనే సందేదన కలుగుతుంది. మనసులో స్థిరమైన నమ్మకం ఏదీ లేకుండానే కలుగుతుంది. ప్రాణికము ఎదురు తిరుగుతుంది. గింజుకుంటుంది. తిరస్కరిస్తుంది. అయినా కూడా ఇది The feeling of faith అంతరంగంలో ఉంటుంది. నిరుత్సాహం, ఓటమి, అపనమ్మకం, అజ్ఞానం - వీటితో కూడిన దశలు లేకుండా ఏ యోగసాధకుడూ ఉండడు. తనకు తెలియకుండానే, ఏదో తనను నిశ్చలంగా ఉంచుతుంది. సాధన ముందుకు సాగిపోతూనే

ఉంటుంది. తాను అనుసరించే మార్గం సత్యమైనదనే సంవేదన, అంతకుమించిన గుర్తింపు కలుగుతుంది. దైవం యొక్క అస్తిత్వాన్ని నమ్మి, దానితో సరిపోల్చతగినది జీవితంలో వేరొకటి లేదని, అది జీవాత్మలో అంతర్గతమై ఉన్నదే అనే విశ్వాసమే యోగానికి మూలాధారం. ఈ విశ్వాసం ఉన్నంత కాలము మనిషి ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి యోగ్యత కలిగి ఉంటాడు. ఆటంకాలు, నిరాకరణలు, నిరోధాలు - వీటితో స్వభావం కూరుకుపోయి ఉంటే ఉండుగాక; అయినాకూడా అతను ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో విజయానికి గుర్తింపబడిన వాడుగానే ఉంటాడని నేను అంటాను.

నీవు పెంపొందించుకోవల్సినది ఈ విశ్వాసాన్నే. అది హేతువుకు, లోకజ్ఞానానికి నిబద్ధంగా ఉంటుంది. దేవుడు ఉన్నాడు. ఈ వెలుగుబాటలోనికి నీకు పిలిపునిచ్చాడు. కాబట్టి ఆయన సహకారం నీకు తప్పక ఉంటుంది. ఎన్ని ఆటంకాలనైనా ఎదురొడ్డి లక్ష్యాన్ని చేరుకుంటావు. ఇదే నీ విశ్వాసం కావాలి. ఓటమిని సూచించే అపస్వరాలు, అవి ప్రతి ఫలించే ప్రాణిక పరమైన ప్రతిస్పందనలు, తొందరపాట్లు, విజయం అసాధ్యం, ఇంతవరకు భగవదను గ్రహంలేదు, ఇకముందు ఉండబోదు లాటి ప్రతికూల స్వరాలు వినరాదు. అపనమ్మకం కూడదు. క్లిష్టమైన ఒక ఉన్నత లక్ష్యం కోసం స్థిరంగా నిర్దేశించే మనోవైఖరిని అవలంబించాలి. “నేను విజయం సాధించే దాకా ఎన్నికష్టాలు ఎదురైనా ముందుకు సాగిపోతాను”. అనేదే ఆ మనోవైఖరి. భగవంతుని విశ్వసించిన వాడు ఇంకా ఏమంటాడంటే, “భగవంతుడు ఉన్నాడు. ఆయన మార్గంలో ముందుకు పయనించటం క్షేమకరం. ఆయనను కనుగొనేదాకా ఎంత దూరమైనా పయనించి పోతాను,” అని.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

విశ్వాసము భయము

.....భయం అనేది ఒక కళంకం. అది భువిపైన దివ్యశక్తుల కార్యక్రమాన్ని ధ్వంసం చేయుటకై అసుర శక్తుల నుండి నేరుగా ప్రయోగింపబడే ఒక గొప్ప అపవిత్రాంశం. అందుకే యోగము నభ్యసించదలిచినవారు ముందుగా వారిచేతననుండి; సర్వశక్తులు ఒడ్డి, నిజాయితీతో తమకున్న సహనమునంతా కేంద్రీకరించి భయం యొక్క ఛాయాలేశము కూడా లేకుండా తొలగించి వేయాలి. మార్గములో సునాయాసముగా సాగిపోవాలంటే దుర్బలమైన చిన్నచిన్న విషయాలకు ఏమాత్రం తలొగ్గక, నిర్భయంగా ముందడుగు వేయాల్సిందే.

* * *

అప్రతిహతమైన ధైర్యము, పరిపూర్ణమైన నిజాయితీ, చిత్తశుద్ధితో, ఆత్మ సమర్పణతో, ప్రతిదానికీ లెక్కలు చూసుకోకుండా, బేరసారాలకు ఆస్కారం లేకుండా, ఏదో పొందడం కోసం ఇవ్వడం కాకుండా (నిస్వార్థంగా), ఏదో రక్షణ కోసమని నమ్మకంతో కాక, ఆధారాలకోసం వెదుకులాడే విశ్వాసంతో కాక - ఇవీ మార్గంలో సాగిపోయేటపుడు అలవర్చుకోవాల్సిన అంశాలు. ఇవే సకల అపాయాల నుండి నీకు నిజంగా రక్షణ కల్పించేవి.

* * *

అసలు దైవానికి చెందినవారు ఎందుకు భయపడాలిట? తన పరిమితమైన హేతువుకు అగోచరమైన అంతకంతకు విశాల తను సంతరించుకొంటున్న అతని ఆత్మ తేజస్సుతో నిండుతున్న అతని ముఖ వర్చస్సే దివ్యత్వము యొక్క చిహ్నంగా, మార్గంలో నిర్భయంగా సాగిపోలేడా? అసలు భయపడేందుకు ఏమీ లేదు. అంతా దైవమే కదా - ఆ దైవం తప్ప మరేముందని. ఉన్నదంతా భగవంతుడే. మనల్ని అల్పమైన, అర్థరహితమైన భయాలకు లోను చేస్తున్నదంతా భగవంతుని మారు వేషములు తప్ప మరేముందని!

* * *

నా బిడ్డలెవరూ దేనికీ భయపడరు.

- శ్రీమాత

అనువాదం - కొంగర భాస్కరరావు.

దైవం

దైవమంటే సర్వోన్నత దివ్యసత్యం. ఎందుకంటే ఆ విరాట్ పురుషుడి నుండే సమస్తం ఉద్భవించింది. అతడిలోనే సర్వజీవులూ అధివశిస్తున్నాయి.

ఆ దైవంనుండే సమస్తం అభివ్యక్తమౌతుంది. ఆయనలో జీవిస్తుంది. మళ్ళీ (ప్రస్తుతం) అజ్ఞానంతో కప్పబడివున్న ఆ దివ్యసత్యంలోనికి (పయనమవ్వడమే ఈ జీవితంలో ఈ జీవాత్మ యొక్క లక్ష్యం) చేరిపోతుంది. తన సర్వోన్నత సత్యంలో దైవం ఏకం, పరాయణం. మరియు పరిపూర్ణం, అనంత, సత్,చిత్ దివ్య శక్త్యానందము.

ఈ ప్రపంచం ఒక రూపం. దాని యదార్థతత్వమే దైవం. ప్రకృతి రూపంలోనే దైవమును దర్శించాలి.

ఉన్నది అతడొక్కడే. అతడే అసలు సిసలైన, సమస్తానికి మూలమైన సనాతన విశ్వావ్యాపక ఆనందం. ఈ ఆనందమే సర్వభూత ప్రతిష్ఠితమై సమస్తానికి అతీతంగా ఉండి, అంతటినీ ఏలుతోంది. అతడే అనంత దివ్యచైతన్యం. ఈ అనంత చైతన్యమే తక్కిన సమస్త చైతన్యాలనూ సృజించి, సమన్వయ పరుస్తుంది. వాటి గతుల్ని వాటికి తెలుపుతుంది.

అతడొక్కడే అతులిత జీవనుడు, అతడే సమస్త కార్యాన్ని, జీవనానుభవాన్ని పరిపోషిస్తూ నిర్వహిస్తున్నాడు. అతని సంకల్పమే ఈ సమస్తానికి ఇంకా అనుభవంలోనికి రాని అప్రతిహతమైన సంపూర్ణమైన లక్ష్యం వైపుకు పరిణమించేందుకు మార్గ దర్శకత్వాన్ని చూపుతుంది.

అతడికే ఈ హృదయం తనను తాను అర్పించుకొంటుంది. అతడే సర్వోన్నత దివ్యప్రేమికుడిగా ఎంచి అతడినే చేరుకొంటుంది. విశ్వవ్యాప్త ప్రేమమాధుర్యంలో జీవి ఆనంద సాగరంలో ఓలలాడినట్లు అది అతడిలోనే స్పందిస్తుంది. నడయాడుతుంది.

అతడి రహస్యమయ హర్షమే ఈ జీవాత్మకు దాని అన్ని అనుభవాల్లో ఆధారంగా నిలిచి, తప్పత్రోవ పట్టించే అహంకారం ఎన్నో అవరోధాలను కల్గిస్తున్నా, ఈ బాధలు, దుఃఖాలూ పూర్తిగా అంతరించే వరకూ పోరాడుతూనే వుంటుంది.

అనంత దివ్య ప్రియతముడిలోని ప్రేమానందంతోనే ఈ సమస్త బహువిధ వస్తుజాలాన్ని వాటి వాటి స్వమార్గాల ద్వారానే తన ఆనంద ప్రదమైన ఏకత్వంలోనికి అతడే నడిపిస్తున్నాడు.

అతడి వైపునకే మన దివ్య ఇచ్ఛా సంకల్ప శక్తి మనల్ని నడిపిస్తూ, మనల్ని, పరిపూర్ణం చేస్తూ సమస్త శక్తికీ మూలమైన ఆ అదృశ్య దివ్యశక్తి పైనే సుస్థిరంగా నిలుపగలుగుతుంది.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : హర్షవర్ధన్

విశ్వాస రాహిత్యం మూర్ఖత్వం

శ్రీమాత తన శిష్యుడొకరికి ఒక కార్డు యిచ్చేరు. దాని మీద తన ఛాయాచిత్రంతో పాటు ఈక్రింది మాటలు :

"భగవత్సంకల్పానికి వ్యతిరేకంగా యే మానవ సంకల్పం నెరవేరదు". "మనం నిస్సంకోచంగా, నిస్సందేహంగా దైవాన్ని నమ్మినట్టయిన విజయం దానంతటదే సిద్ధించక తప్పదు".

- శ్రీమాత

మానవ స్వభావం దీనినెందుకు నిరోధిస్తూ వుంటుందో ఆశ్చర్యం. సాధారణ మానవ స్వభావమే అలాంటిది. ఒక వైపు విజయం వరిస్తూంటే పట్టించుకోకుండా ఓటమివైపు తనంతట తనే పరుగులు తీస్తుంది. అలా నేను ఎన్నో చూసేను. ఇది నమ్మశక్యం కాదు. కానేకాదు.

మానవ మూర్ఖత్వపు లోతులు తలుచుకుంటే నమ్మలేం ...... నమ్మలేం.

నేను చెప్తున్న శక్తి (ఆశించిన ప్రగతి సాధనలో కలిగే తీవ్రమైన వత్తిడి) యేదైతే వుందో అది కిందికి అలా (చేతితో మెల్లగా కిందికి దిగుతోన్నట్లు సంజ్ఞచేసి) లోతుగా యింకా లోతుగా అవచేతన వైపుగా సాగిపోతుంది.

ఆ అవచేతనలో వర్ణించలేని, నమ్మశక్యం కాని ఎన్నో అద్భుతాలు. రాత్రి తరవాత రాత్రి అలా ఎన్నో రాత్రులు వాటిని చూస్తూ గడిపాను. ఆశక్తి అలా లోలోతులకి తన మానాన తను ప్రశాంతంగా పోతూనే వుంటుంది.

అప్పడు మనిషి అవచేతన (Subconcient) ఆర్తితో కేకవేస్తుంది. అయ్యో! యిప్పడు కాదు. యిప్పడే కాదు. ఇంత త్వరగా కాదు". అంటూ, అందుకు వ్యతిరేకంగా మనిషి తీవ్రంగా పోరాడాలి. అది సాధారణ అవచేతన.

మామూలుగా అయితే ఆనిరోధం విషాదాంత మవుతుంది. కాని అలాంటప్పడే మనిషి తనకి తాను చెప్పకోవాలి. "నా ప్రయత్నం ఎంత ప్రయోజన కరమైనదో చూస్తాను. ఇప్పడే చూస్తాను" అని. అది విషాదాంత మవుతుందనుకోవడం పరమమూర్ఖత్వం.

మనిషి దైవాన్ని వదలకుండా పట్టుకోవాలి. అప్పడా అవచేతన అంటుంది. "సరే చూడు యిప్పడే. నీకే తెలుస్తుంది. అదెక్కడికి తీసుకెళ్తుందో". అని అలా అనడం కేవలం నిరోధించడం మాత్రమే కాదు దారితప్పించడం కూడా.

మనిషి దానిని వినక పోవడమే మంచిది. ఒకవేళ బలవంతంగా వినిపిస్తున్నా అదలా అంటున్నంత సేపు "నేను లక్ష్యపెట్టను. నేను లక్ష్యపెట్టను". అంటూ సమాధానం చెప్పాలి. నీ పనంతా పాడుచేసుకుంటున్నావ్" అని హెచ్చరిస్తుంది. "పోతేపోని". ఇదే నీ జవాబు.

దైవమే అన్నీ చేస్తున్నది అనే అనుభవం గనక నువ్వు పొందితే అప్పడే నువ్వు చెక్కు చెదరని విశ్వాసంతో చెప్పగలవు. "నీవాదాలన్నీ యెందుకు కొరగానివి. పరమాత్మతోవున్న ఆనందం, పరమాత్మ స్పృహ యీ సృష్టిని, జీవితాన్ని, హాయిని, విజయాన్ని అన్నింటినీ అదే (వేలుతో మీదికి చూపిస్తూ) చూసుకుంటుంది.

అప్పడు అన్నీ చక్కబడతాయి. అక్కడికది ముగిసి పోతుంది. సృష్టిలోవున్న దుష్టత్వం దానికి సంబంధించినదంతా

అత్యంత బలంగా శక్తివంతంగా వెలుగులోకి తోసుకువస్తుంది. అదే దాని ముగింపు.

అధిమానసం కోసం మనసు నిశ్శబ్దం కావాలి. ఎప్పుడూ నా మనసులోకి వచ్చే భావన యేమిటంటే (అమ్మనవ్వుతూ) ఒక పసిపాప మనసునెత్తిమీద కూర్చుని ఆడుతూ (ఒక చిన్న పిల్ల కాళ్ళు కొట్టుకుంటాడుతున్న భంగిమ చూపిస్తూ) వుంటుంది. ఇప్పటికీ నేను చిత్రాన్ని గీయగలిగినట్టయితే దీనిని అద్భుతంగా చిత్రించి చూపగలను. మనసు అంటే ఇహలోక సంబంధమైన మనసు (అమ్మతన బుగ్గలు పూరించి చూపుతూ) అదే యెంతో ముఖ్యమని మన మనుకుంటూన్న మనసు. అత్యంతావశ్యకమయినది అనుకుంటున్న దానిమీద ఒక చిన్న పాప కూర్చుని ఆడుకుంటూ వుంటుంది. అదే యెంతో ఉల్లాసకరమైనది.

ఓ బిడ్డా! మనకి నమ్మకం లేదు. నమ్మకం కలిగిన వెంటనే "మాకు దివ్యజీవనం కావాలి" అనుకుంటాము. కాని అదంటే భయం మళ్లీ. కాని భయంపోయిన వెంటనే అంతా నిజాయితీగా మారిపోతుంది.

"వేమీ జీవితం యెంతమాత్రం కోరుకో లేదు". (అమ్మనవ్వుతూ) ఏదో అక్కడ వుంది. అది పట్టుకుంటుంది. ఇదంతా యెంతో హాస్యాస్పదం.

మన పురాతన భావజాలాన్ని పట్టుకుని వదలకుండా వేలాడతాం. అటువంటి మృత ప్రాయమైన గతం, ఆ ప్రపంచం అంతా మాయమయిపోవాలి. కాని అది ఎక్కడ మాయమయిపోతుందో అని మన భయం.

దివ్య శిశువు మన మనోశిరస్సుమీద ఆడుకుంటూ వుంటుంది. ఈ చిత్రం నేను గియ్యగలిగితే ఎంత బాగుండును! అది చాలా అద్భుతం.

మనం ఎంత మూర్ఖులమంటే (అమ్మ హుందాగా కోపగించుకుంటున్న స్వరంతో) "దేవుడిది తప్పు. అతడలా చెయ్యకూడదు". అనే వరకు వస్తాం. అదెంత హాస్యాస్పదం బిడ్డా!

(నిశ్శబ్దం)

నాకుతోస్తున్న అత్యంత సులభమైన తరుణోపాయం. నిజాయితీగా, చిత్తశుద్ధితో నువ్వేం కోరుకుంటావో అది అప్పడు నీ అవగాహనకందుతుంది. అర్థమవుతుంది. కాని బుద్ధికి సంబంధించిన ఆలోచనల్లో అర్థం కాదు. అది ఇక్కడ కాదు. (అమ్మ తన శిరస్సు తాకుతూ.)

"నీవు ఇచ్ఛగించినదే" "What thou willest"

(12th April 1972) మూలం : శ్రీమాత

అనువాదం : నడిమింటి విజయలక్ష్మి

* * *

ఓ చిరుకవిత

ఓ భగవాన్ !
నేనాడూ మూర్ఛిల్లబోను. దాహమేస్తున్నది.
(The Spirit's sacred thirst - Savitri)
దాహమేస్తున్నదంటే ఎక్కడో జలనిధి ఉన్నట్టే.
నిజం, కాని ఈ జీవితంలో మనం ఏనాడూ పొందలేకపోవచ్చు.
గతకాలపు పాతప్రకృతి భూతంగా కూర్చొంటుంది.
పాత ఆవేశాలు అడ్డుగా నిలుస్తాయి.
పాత సందేహాలు తిరిగి దాడిచేస్తాయి.
మనల్ని తృప్తి పరచడానికి ఈ భువిపై కాని,
ఆవల కాని ఇతర మార్మిక జీవితాలు ఉన్నాయా?
ఓ దేవా ! నేను గాఢంగా ప్రయత్నిస్తా.

మూలం : శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కె. యజ్ఞన్న

* * *

నీ అంతరజ్యోతిని విశ్వసించు

నీ నుండి సందేహాలు, నైరాశ్యం, విశ్రాంతి చలనాలను నెట్టివెయ్యి. అవి నీ నిజమైన, ఉన్నత ఆత్మ ప్రకృతిలోని భాగాలు కావు. నిస్తేజం, నిర్బలత్వంవంటి ఇతరేతర శక్తులు నిర్హేతుక చలనాలను త్రోసిపుచ్చు. మేఘాలతో కప్పబడివున్నప్పటికీ నీ ఆత్మ అంతర్జ్యోతిని నమ్ముకో, నీకు నా సహాయం కాని, అమ్మ సహాయం కాని ఉన్నట్లుగా భావించలేని క్షణాలలోసైతం మా ఇరువురి

సహాయం పనిచేస్తుంటుంది. భౌతిక చైతన్యపు తమోమయ శక్తులు వెదజల్లే చీకటి వలయాలలో సైతం నీ ఆత్మను ప్రగాఢంగా విశ్వసించు, భగవంతుని తీయని పిలుపును గుర్తుంచుకో. విశ్వాసంతో ఉండు. అంతిమ విజయం నీదే.

నీ ఆత్మలోని జ్యోతిర్నివహాన్ని, భగవంతుని పిలుపును విశ్వసించాలని నేనన్నప్పుడు, గతంలో జరిగిన ఏ సంఘటనను గూర్చి గానీ, నీలోని లోపాన్ని గూర్చిగాని నేను ప్రస్తావించడం లేదు. చీకటి శక్తుల సూచనలను, ప్రేరణలను, ఆకర్షణలను తిరస్కరించాలని, వాటిని ఎదిరించడానికి మహాసత్యాన్ని ఆవాహన చేయాలి. అంతర్గత దివ్యరోచిస్సును సాక్షాత్కరింపచేసుకోవడానికి మనసారా పిలవాలి. సంక్షోభాలలో, అసురశక్తుల దాడులలో ఇది చాలా అవసరం అని మాత్రమే నేను గట్టిగా చెప్తున్నాను.

సందేహాలు, నైరాశ్యం చుట్టుముట్టినప్పుడు "నేను దైవానికి చెందిన వాణ్ణి, నాకు అపజయం లేదు". అని తలంచాలి. "నేను తగను నాలో కల్మషం ఉంది" అని భావించరాదు. "నేను అమృతత్వ శిశువును, భగవంతుడు నన్ను ఎంచుకున్నాడు. నాపట్ల నేను, ఆయన పట్ల నిజాయితీతో, చిత్తశుద్ధితో ఉంటే, విజయం తప్పదు. నేను పతనమైనా తిరిగి లేస్తాను." అని అనుకోవాలి. ఈ సత్యపథం నుండి దారితప్పడానికి వచ్చే ప్రేరణలు, ఇంకా చిన్న ఆదర్శం వైపు మళ్ళడం వంటి బలహీనతలు వుంటాయి. "నా ఆత్మను సంతృప్తి పరచే ఏకైక మహాసత్యం ఇది. ఈ దివ్యయాత్ర చిట్టచివరి గమ్యం చేరేవరకు అన్ని పరీక్షలను, కష్టాలను భరిస్తాను". అని నిర్ణయించుకోవాలి.

భగవద్దీప్తి పట్ల భగవంతుని పిలుపు పట్ల శ్రద్ధ, విశ్వాసం అంటే నా ఉద్దేశ్యం ఇదే.

మూలం : శ్రీఅరవిందులు   అనువాదం : కె. యజ్ఞన్న

* * *

పూర్ణయోగానికి కావల్సినది విశ్వాసమొక్కటే

మన ఉపకరణాత్మక ప్రకృతికి (Instrumental Nature) సంబంధించిన పరిపూర్ణతలో మూడు అంశాలున్నాయి. 1. బుద్ధి, హృదయం, ప్రాణిక చేతన, దేహాల యొక్క పరిపూర్ణత. 2. అంతరాత్మ

ప్రాథమిక శక్తుల పరిపూర్ణత 3. దివ్యశక్తికి మన ఉపకరణాల సమర్పణలో పరిపూర్ణత, మరియు మన కర్మలను సమర్పించడంలో పరిపూర్ణత. సమస్త కృషికి కర్మకు, రహస్యంగానూ, బహిరంగంగానూ కీలకాధారమైన నాల్గవ శక్తి, విశ్వాసం, శ్రద్ధ. దీనిపై (faith or శ్రద్ధ) ఈ పరిపూర్ణతల పురోభివృద్ధి ఆధారపడి వుంటుంది. తాను దర్శించిన లేదా, తాను స్వీకరించడానికి తన ముందు నివేదించబడిన సత్యాన్ని సమస్త అస్తిత్వం అంగీకరించడమే పరిపూర్ణ శ్రద్ధ. ఆ సత్యంలో తాను జీవించాలనీ, దాన్ని సాధించుకోవాలనీ, అదే సత్యంగా తాను కావాలనే దాని సంకల్పం. ఆ సంకల్పానికి ఉండే విశ్వాసాన్ని కేంద్రంగా చేసుకొని దాని కార్యకలాపమంతా కొనసాగాలి. ఆత్మ, వస్తువులు, దాని జ్ఞానం కూడా అదే సత్యమనే భావనపై దాని కార్యకలాపమంతా కొనసాగాలి. బుద్ధిగతమైన నమ్మకం, హృదయాంగీకారం, దానిని స్వంతం చేసుకొని, వాస్తవం చేసుకోవాలనే ప్రాణిక మనోవాంఛ అనేవి ఆ విశ్వాసం యొక్క బాహ్యరూపాలు. ఈ అంతరాత్మ విశ్వాసానికి సంబంధించిన ఒక రూపం. ఇది జీవి కర్మాచరణకు తప్పనిసరి. ఏదో ఒక రూపంలో ఆ ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే, మనిషి జీవితంలో ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు సాగలేడు. ఇంతవరకూ ఆచరణలోనికి తీసుకురాలేకపోయిన పరిపూర్ణతవైపు అతను అసలేమాత్రం పురోగమించలేడు. మనిషికి శ్రద్ధ ఎలావుంటుందో అతడలా తయారవుతాడు 'యోయచ్ఛ్రద్ధాః సఏవసః', అని గీత చాలాచక్కగా యదార్ధాన్ని చెప్పింది. తనలో ఏది సాధ్యమని గ్రహించి, విశ్వసిస్తాడో దాన్ని సాధించడానికతడు ఏ శ్రద్ధతో పెనగులాడుతుంటాడో దాన్నతడు తనలో సృజించుకొని తదనుగుణంగా తయారవుతాడని కూడా మనం గీత చెప్పిన దానికి జోడించవచ్చు. భగవంతునియందు, దైవశక్తియందు విశ్వాసం, మనలోనూ ప్రపంచంలోనూ దైవం ప్రత్యక్షంగా ఉన్నాడనే విశ్వాసం సమస్త ప్రపంచంలోనిదంతా దివ్యశక్తి నిర్మాణమేననీ, యోగం యొక్క దశలన్నీ, దాని పెగులాటలు, బాధలు, వైఫల్యాలు, అలాగే దానిలో సంప్రాప్తించే సంసిద్ధులు, సంతృప్తులు, విజయాలు, అన్నీ ఆమె నిర్మాణ కార్యక్రమానికి ఉపయోగపడేవి, అవసరమయ్యేవి అనే విశ్వాసం, పూర్ణయోగ సాధకునికి తప్పనిసరి. దైవం మీద, మనలో స్థిరంగా ఉన్న ఆయన శక్తి మీద, బలంగా

ఆధారపడి, దైవానికి సంపూర్ణంగా సమర్పణైతే, దైవంతో ఏకత్వాన్ని, స్వేచ్ఛను, విజయాన్ని, పరిపూర్ణతను సాధించుకోవచ్చనే విశ్వాసం పూర్ణయోగ సాధకునికి తప్పనిసరి.

ఫెయిత్ (faith) అనే ఆంగ్ల పదం 'శ్రద్ధ'ను వ్యక్తపరచడానిక చాలదు. వాస్తవానికి పరమాత్మనుండి ప్రసరించే ఒక ప్రభావం శ్రద్ధ. మన అతిమానసిక అస్తిత్వం నుండి వచ్చే, దాని వెలుగే మనకు సందేశం అవుతుంది. నిమ్న ప్రకృతిని దాని ప్రస్తుత అల్పస్థితినుండి ఒక మహోన్నతమైన ఆత్మోద్ధరణలోనికి, ఆత్మను అతిశయింప చేసుకొని ఉద్ధరించుకోవడానికి వచ్చే పిలుపు అది. ఆ పిలుపు నాలకించి, ఆ ప్రభావానికిలోనై, సమాధానం చెప్పేది, తన గమ్యం, తన మహాకార్యం బాగా ఎరుకలోవున్న ఆంతరిక ఆత్మయేగాని, బుద్ధిగాని, హృదయంగాని జీవితాని కంకితమైన జీవన మనస్సుగాని కానేకాదు. యోగమార్గంలోనికి తొలిగా ప్రవేశించడానికి ప్రేరేపించే పరిస్థితులు, మనలో పనిచేస్తున్న దానికి నిజమైన సూచిక కానేకాదు. మనలో బుద్ధి, హృదయం లేదా జీవన మనస్సు కోరిక, ప్రముఖ స్థానం ఆక్రమించవచ్చు. లేదా ఆకస్మిక సంఘటనలు, బాహ్యప్రేరకాలు మనజీవితంలో ఇంకా యెక్కువ ప్రముఖ స్థానం ఆక్రమించవచ్చు. కాని ఇవన్నీ మనపై ప్రభావం చూపించేటప్పుడు, పిలుపుకు ప్రతిస్పందించడంగాని, యోగంలో పట్టుదలతో కొనసాగడం గాని జరుగుతుందని ఖచ్చితంగా చెప్పలేం. అటువంటి సందర్భాల్లో యోగ ప్రవేశానికి తనను ఆకర్షించిన భావంతో తెగ త్రెంపులు చేసుకోవడం జరుగవచ్చు. హృదయం అలసిపోయి తగిన విధంగా స్పందించలేకపోవచ్చు;(life mind) జీవనమనసు యొక్క కోరికలు, మరి ఇతర విషయాల మీదకుపోవచ్చు. కాని ఆత్మ యొక్క నిజమైన కార్యకలాపాలకు బాహ్య పరిస్థితులు ఒక ముసుగు మాత్రమే. ఆ పిలుపు ఆత్మను తాకివుంటే, ఆంతరిక ఆత్మగనుక ఆ పిలుపును స్వీకరించివుంటే శ్రద్ధ స్థిరంగా వుంటుంది, వుండి, దాన్ని నాశనం చేసే, ఓటమి పాలుచేసే సర్వప్రయత్నాలను అడ్డుకోగలుగుతుంది. బుద్ధికి సంబంధించిన సంశయాలు, ముసురుకొనవని, హృదయం ఊగిసలాడదని, నిరాశచెందిన జీవన మనస్సు life mind డస్సి, కృశించి పెడదారిపట్టదనీ అర్థంకాదు. కొన్ని సమయాల్లో అలా

జరగడాన్ని నివారించలేం. ముఖ్యంగా మనకు అందే హేతువాద, సంశయవాద యుగానికి సంబంధించిన మనవిషయంలో ఇలాతరచుగా జరుగుతుంటుంది. అంతేగాదు ఒక మహోన్నత సత్యసూర్యుని మోముపైనుండి రంగులద్దిన మబ్బులను తొలగించకుండా, ఇంకా ఆధ్యాత్మిక అంతఃస్ఫూర్తిని, అంతరంగ అనుభవ కాంతిని వ్యతిరేకించే భౌతికవాదం వున్నంత కాలం ఇలా జరుగుతూనే వుంటుంది. ఏం జరుగుతున్నదో తెలియని అజ్ఞాన సమయాలు అనేకం తారసిల్లవచ్చు. వాటిని గురించి వేదఋషులు సైతం చాలా తరచుగా 'వెలుగునుండి వెలి వేయబడిన సుదీర్ఘ రాత్రులుంటాయి' అని వాక్రుచ్చారు. ఈ రాత్రులు చాలా కఠినమై, అంతరాత్మపై మరింత గాఢాంధకారం పరుచుకొని, విశ్వాసం పూర్తిగా హరించుకుపోయినట్లు అన్పిస్తుంది. కాని వీటన్నింటినుండి, మనలోని ఆత్మ కన్పించని తనపట్టు కోల్పోకుండా నిలిపి వుంచుకొంటుంది. అంతరాత్మ నూతన బలంతో తన సురక్షిత విశ్వాస స్థితికి తిరిగి చేరుకొంటుంది. ఆ విశ్వాస స్థితి అంతరించిపోలేదు, కేవలం గ్రహణం పట్టినట్లుండి పోయింది. ఆంతరంలోని అస్తిత్వం ఒకసారి సచేతనమై సంకల్పించడం జరిగితే అది అంతరించడం జరుగదు. మనం పతనమయ్యేటట్లు దైవం మనల్ని విడిచివేసినట్లు కన్పించినపుడు గూడా, తిరిగి మనల్ని ఉన్నత స్థితికి లేవనెత్తడానికి, అన్ని అవస్థలలోనూ దైవం మనకి చేయూతనిస్తాడు. ఇలా రక్షించబడి తిరిగి సరైన మార్గంలో కొనసాగడం తరచుగా అనుభవానికొస్తుంది. కాలక్రమంలో సందేహాల తిరస్కారాలు అంతరించిపోతాయి. అవి తిరిగి తలెత్తడం అసంభవ మౌతుంది. ఒకసారి, సమతను దృఢమైన పునాదిగా చేసుకోవడం జరిగితే అంతకంటే అధికంగా జ్ఞాన భాస్కరుడు ప్రకాశిస్తే సంశయం పూర్తిగా నశించి పోతుంది. ఎందుకనంటే సంశయానికి ఇక కారణంగాని, ప్రయోజనంగాని లేకుండా పోతాయి.

* * *

మనలో తప్పనిసరిగా ఉండవలసిన విశ్వాసాన్ని, సర్వ సాధారణ సూత్రంగానూ, ప్రత్యేక సందర్భంలోనూ సదా వర్తింప చేయడమంటే, సమస్త అస్తిత్వం, దానికి సంబంధించిన అన్ని

అంశాలూ, భగవంతుని మరియు శక్తియొక్క ప్రత్యక్ష ప్రభావాన్ని మార్గదర్శకత్వాన్ని అంగీకరించడన్నమాట. పరిశుద్ధమై, సంపూర్ణమై, బలీయమై, విశాలమై సదా అభివృద్ధి చెందుతుండే అంగీకారం ఇది. ఏకత్వంవైపు స్వేచ్ఛా, పరిపూర్ణతలవైపు, విజయవంతంగా కదలడానికవసరమైన మన సామర్థ్యం మీద, మన ఆధ్యాత్మిక సంకల్పం మీద, సంకల్పశక్తి మీద ఒక వీర్యవంతమైన విశ్వాసం ముందుగా ఉండాలి. లేదా కనీసం సంకల్పం విశ్వాసంతో కదలాలి. మనకు దైవశక్తిని గురించి ఎరుకలేనంతకాలం, ఆ శక్తి సాన్నిధ్యం మనలను పూర్తిగా ఆవహించనంత కాలం దైవశక్తి యందు బలమైన విశ్వాసాన్ని ప్రయత్న పూర్వకంగా నిలిపి వుంచుకొంటూ కదలాలి. వ్యక్తిలో పనిచేసే, సృజించి గొప్పగొప్ప స్థితులలోనికి ఉద్ధరించి చివరకు తాను సాధించిన శక్తినంతా ఆత్మబలిపీఠం మీద ఒక పవిత్ర నైవేద్యంగా సమర్పించబడే అతని భావాలపై, అతని సామర్థ్యాలపై, విశ్వాసం స్వతహాగా మనిషిలో వుంది. ఈ "ఆత్మ" బలహీనులకు లభ్యంకాదు 'నాయమాత్మా బలహీనే నలభ్యః అని శృతి కూడా చెబుతోంది. మనల్ని నిశ్చేష్టుల్ని చేసే సమస్త ఆత్మ - న్యూనతా భావాన్ని దరిచేరనీయగూడదు. సాధించడానికి మనకుగల బలాన్ని గురించి ఎటువంటి సంశయాన్ని తలెత్త నీయగూడదు. ఎందుచేత అంటే మనలో లేని అశక్తతకు, బలహీనులమనే ఊహకు, ఆత్మ సర్వశక్తిత్వాన్ని తిరస్కరించడానికి, అంగీకరించినట్లవుతుంది. ప్రస్తుత అశక్తత అదెంతగా మన మీద వత్తిడి కలిగించినా మన విశ్వాసానికదొక పరీక్ష మాత్రమే, తాత్కాలిక యిబ్బంది మాత్రమే. పూర్ణయోగ సాధకుడు అసమర్థుడననే భావానికిలోనైతే, అతనికి బుద్ధిలేదనుకోవాలి. అదివరకే అతని అస్తిత్వంలో, స్వీయాత్మలో నిబిడీకృతమైవున్న పరిపూర్ణతను అభివృద్ధి చేసుకోవడమే అతని ప్రస్తుత లక్ష్యం. ఎందుకనంటే మనిషి తనలోనే, స్వీయాత్మలోనే దివ్యజీవన బీజాన్ని కలిగివున్నాడు. అతనిలో విజయాన్ని సాధించే సామర్థ్యం దాగివుంది. అతను చేసే కృషిలోనే, విజయం ఇమిడివుంది, విజయం తథ్యం. అతని వెనుక భగవంతుని పిలుపు వుంది. సర్వశక్తి వంతమైన పరాశక్తి యొక్క మార్గదర్శకత్వం వుంది. అదే సమయంలో సమస్తమైన రాజసిక అహంకారం, ఆధ్యాత్మిక దర్పం అనే మాలిన్యాలచే మలినంగాక అతని విశ్వాసం పరిశుద్ధమై

వుండాలి. అహంకారం దృష్టితో చూస్తే స్వశక్తిగా కన్పించే అతని శక్తి, అతనిది కాదనీ, అది దివ్యమైన విశ్వజనీన శక్తిదనే భావాన్ని అతని మనస్సులో వీలైనంత ఎక్కువగా నింపుకోవాలి. దానిని తన అహంకారిక ప్రయోజనానికి ఉపయోగించుకోవడం తనను పరిమితం చేస్తుందని, అదే చివరకు ప్రతిబంధక మవుతుందనీ కూడా అతడు తన మనసులో గట్టిగా భావించాలి. మన ఆకాంక్ష వెనుక గల విశ్వజనీన దివ్యశక్తి యొక్క సామర్థ్యం అపరిమితం, దానిని సరైన దృక్పథంతో ఆవాహన చేస్తే మనలో అది పొంగి పొరలుతుంది. మనలోని ఏ అశక్తతనైనా, ప్రతిబంధకాన్నైనా, ఇపుడుగాని, కాలాంతరంలోగాని తొలగిస్తుంది. ఎందుకనంటే మన సంఘర్షణ యొక్క సమయాలూ, కాలపరిమితులూ మొదట్లో మనవిశ్వాసపు దృఢత్వం మీద, మన కృషిమీద పాక్షికంగానూ, ఉపకరణాత్మ కంగానూ ఆధారపడి వుంటుంది. అవి చివరకు మనకంటె అతి ప్రజ్ఞావంతంగా నిర్ణయాలు తీసుకొనే రహస్య ఆత్మమీద కాలక్రమేణా ఆధారపడ్తాయి. ఆ ఆత్మే యోగేశ్వరుడు, ఈశ్వరుడు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కోనేరు వెంకటేశ్వరరావు

సాధకులకు మార్గనిర్దేశం

ఏక్షణంలోనైనా అనుకోనిది, ఎదురు చూడనిది ప్రత్యక్షంఅవవచ్చు. ఏది ఎట్లా జరిగినా అదంతా చాలావరకు మన విశ్వాసం యొక్క తీవ్రత మీద, స్వచ్ఛత మీదనే ఆధారపడి వుంటుంది.

పరిస్థితి మీకు వీలయినంత సానుకూలంగా వుండాలంటే దైవకృపపై అచంచల భక్తి విశ్వాసాలు కలిగి వుండాల్సిందే. భగవంతునిపట్ల సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉన్న వారికి సర్వోత్కృష్టమైనదే ఎప్పడూ జరుగుతుంది.

కష్టాలను దాటాలన్నా, బలహీనతలపై విజయం సాధించాలన్నా, ప్రశాంతతను, ఆనందాన్ని, దానితోపాటు శారీరక సమతౌల్యాన్ని ఆరోగ్యాన్ని పొందాలన్నా, మనకు "దైవకృప"పై అచంచలమైన విశ్వాసం కలగాలి. మానసిక శక్తితో దీన్ని సాధించలేమనే విషయాన్ని సుబోధకం చేయుటానికే జీవితంలో మనం ఎదుర్కొనే పరిస్థితులు మనకు అనేకంగా కల్పించబడ్డాయి.

జీవితంలో మనకు ఏదీ అనుకూలంగా లేనప్పుడూ, రానురాను పరిస్థితులు క్షీణిస్తున్నప్పుడూ మనం దృఢంగా నమ్మాల్సినది ఒకటే. "దైవకృపపై అచంచల విశ్వాసం" దైవకృప మనలనెప్పుడూ ఉపేక్షించదని తెలుసుకోవాలి. నమ్మకము, ఆత్మవిశ్వాసము, ఆకాంక్ష ఉన్నవారికి దైవకృప సహాయము ఎల్లప్పుడూ లభిస్తాయి. దైవశక్తి అనంతమైనది. మన విశ్వాసమే అల్పమైనది !

విశ్వాసం సమగ్రంగాను, నిరపేక్షంగాను ఉండాలి. అది సరియైనదిగా వుండాలి. కేవలం మేధోశక్తి ఇచ్ఛాశక్తి మాత్రమే కాకూడదు. ఉన్నతమైనది, ప్రగాఢమైనదే కావాలి. మానసిక విశ్వాసం సరిపోదు. ప్రాణిక, భౌతిక, శారీరక విశ్వాసంతో అది పరిపుష్టమవాలి. ఈ రకమైన సమగ్రశక్తి నీలో నీ సత్వమంతటిలో ఉత్పన్నం కావించుకోవాలి. అపుడు దానిని నిరోధించగలిగేదేదీ ఉండదు. నీవు నీవిశ్వాసాన్ని అధోచేతనలోనికి చొప్పించి ప్రతికణంలోనూ సుస్థిరపర్చాలి.

రోగాలు నయంచేసే విషయంలో శ్రీకూలే మహాశయుడు చెప్పిన విధానాలు వినేవుంటారు. అతడు దేన్నయితే "మనోవైచిత్రం" అని పేర్కొన్నాడో అది ఇదే ! దీని రహస్యం ఆయనకు తెలిసే వుండాలి. కాని ఆయన విధానంలో మానసికానికే అతిగా ప్రాధాన్యం ఇవ్వబడింది. కాని మానసికమైన నమ్మకం ఒకటే చాలదు. దానికి ప్రాణికశక్తి, దైహికశక్తి కూడా తోడుగా ఉండాలి. విశుద్ధమైన విశ్వాసం సర్వశక్తి వంతమైనది; అనివార్యమైనది. చాలా సందర్భాలలో ఇది అలా కనబడకపోవటానికి కారణం అది లోప భూయిష్టమైన విశ్వాసం కావడమే. దీనినే మీరెలా చెప్పాలంటే; ఏదో విషయంలో మనకు విశ్వాసం ఉంటుంది. ఉదాహరణకు "మనలో దైవం ఉన్నాడు" అనే విషయం తీసుకోండి. మనలో దైవం ఉన్నాడు. వాస్తవమే! కాని ఆ విషయం మీకు అనుభవంలోనికి ఎందుకు రావటం లేదు? ఎందుకేమిటి, మీ విశ్వాసం పరిశుద్ధమైనది కాదు గనుక ! మీ విశ్వాసమే పరిశుద్ధంగా వుంటే దానిఅంతట అదే పని జరిగిపోతుంది. ఇది ముమ్మాటికీ నిజం.

ఏతావాతా మీరు గ్రహించాల్సింది ఏమంటే మీకు దైవం అనుభూతిలోనికి రానపుడు (దివ్యానుభూతి సాధించనపుడు) మీ

అంతర్గతాన్ని మీరు పరిశీలించుకోండి. నాకు ఈ దివ్యానుభూతి ఎందుకు కలుగలేదు? నా విశ్వాసంలో ఏమైనా లోపం ఉన్నదా? అని మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోండి.

మిమ్మల్ని మీరు నిజాయితీతో ప్రశ్నించుకుంటే మీకే తెలుస్తుంది. మీలో అనేక సూక్ష్మమైన లోపాలు కనబడతాయి. అవి చాలా స్వల్పమైనవే. కాని అవి చిన్నవైనా దూరంగా వుంచాల్సినవి. చాలా సందర్భాలలో అది స్వల్ప అహంకారంగానో, చిన్న కోరికగానో అడ్డువస్తుంది. పైకి అంతగా కనపడకపోయినా, . . . (విశ్వాసాన్ని తప్పక బలహీన పరుస్తుంది.)

దృఢమైన విశ్వాసం ఇచ్చేబలము, దాని శక్తి అది ఇచ్చే సంతృప్తి . . . (మీ ఊహకు కూడా అందవు).

- శ్రీమాత

అనువాదం : కె.ఆర్.యల్. నరసింహారావు.

క్రియాశీల చైతన్యంలో విశ్వాస పరిరక్షణ

ఎవరికైనా విశ్వాసం దైవదత్తమైనప్పుడు ఒక్కసారిగా ఆకస్మిక అంతరంగ ఆధ్యాత్మిక వికాసం కలిగినపుడు, దానిని ఎల్లప్పుడూ క్రియాశీల చైతన్యంలో భద్రంగా పదిల పరుచుకోటానికి వ్యక్తిగత ప్రయత్నమనేది మొత్తం మీద తప్పనిసరి. వారు వారి విశ్వాసానికి అంటిపెట్టుకుని ఉండాలి, విశ్వాసాన్ని వారు సంకల్పించాలి, దాన్ని అన్వేషించాలి, అలవరచుకోవాలి, కాపాడుకోవాలి.

మానవ మనస్సుకు శంకించటం, తర్కించటం, అప నమ్మకం ఇలాటి అనారోగ్యకరమై, విచారకరమైన అలవాటుంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలోనే మానవ ప్రయత్నం తప్పక చేయాలి. వాటిని అంగీకరించకుండా తిరస్కరించాలి. వినకుండా నిరాకరించాలి. ఇంకా చెప్పాలంటే వాటిని అనుసరించకుండా తోసివేయాలి. మానసిక సందిగ్ధతలతోను, నాస్తికతతోను ఆటలాడటం అన్నిటి కన్నా ప్రమాదం. అవిశత్రువులేకాదు సరికదా, భయంకరమైన ఊహించని ఆపదలు. ఒకసారి అందులోపడితే, మాత్రం తమంతట తాము బయటకు రాగలగటం కష్టం.

కొంతమంది భిన్న భావాలతో ఆటాడటం వాటి గురించి తర్కించడం, తమకుతామే తమ విశ్వాసాలతో విభేదించటం ఉన్నత మానసిక అభిరుచి అనుకుంటారు. ఇది వారికి ఎనలేని ఆధిక్యత ఇస్తుందని వారనుకుంటారు. ఈ విధంగా వారు 'మూఢనమ్మకాలకు', 'అజ్ఞానానికి' అతీతంగా ఉన్నామనుకుంటారు. కానీ నీవు సందిగ్ధతలు, నాస్తికతలనుంచి వచ్చే సలహాలకు తలరుగ్గుతూ ఉంటే అప్పుడు నీవు అత్యంత సాంద్రమైన అజ్ఞానంలో పడిపోయి, ఋజుమార్గానికి దూరంగా వైదొలగిపోతావు. నీవు కలవరపాటుకు, తప్పలకు, చిక్కుముడితో కూడిన పరస్పర విరుద్ధాలకు లోనవుతావు. ఎల్లవేళలా దానినుంచి కచ్చితంగా బయటపడగలవని చెప్పలేము. నీవు అంతరంగ సత్యంనుంచి ఎంతదూరం వెళ్ళిపోతావంటే అది నీకు కనుచూపుమేరలో కనపడదు సరికదా ఒక్కొక్కప్పడు నీ ఆత్మానుబంధాన్ని కోల్పోతావు.

ఎవరైనా తమ విశ్వాసం భద్రంగా ఉండాలనుకుంటే వ్యక్తిగత ప్రయత్నం తప్పనిసరిగా అవసరమౌతుంది. అటుపిమ్మట, చాలాకాలం తర్వాత, ఒకానొకరోజు వెనుకకు తిరిగి జరిగినదంతా చూసుకుంటే, మనకు కనుపించే అత్యంత దారుణ సంఘటనలు సైతం మనలను ముందుకు నడిపించటానికై దైవం అనుగ్రహించినవేనని మనకు తెలుస్తుంది. మనకప్పడు మన వ్యక్తిగత ప్రయత్నంకూడా అనుగ్రహమేనని అర్థమౌతుంది. కాని ఆస్థితికి చేరుకోడానికి వారు చాలా పురోభివృద్ధి సాధించాలి, కష్టపడాలి, ఎక్కువ బాధలను కూడా అనుభవించాలి.

తామసిక ఉదాసీనతతో మఠం వేసుకుని కూర్చుని "నాకు విశ్వాసం ఉండాలని అనుకుంటే ఉంటుంది. దైవం నాకు దానిని ఇస్తాడు' అని తలచే ప్రవృత్తి బద్ధకానికి, అచేతనకు దారితీస్తుంది. చాలామటుకు ఇది చెడ్డసంకల్పాన్ని సూచిస్తుంది. అంతరంగంలోని అగ్నిజ్వాల మండుతూ ఉండాలంటే, దానికి వారు ఎరవేస్తూ ఉంచాలి. వారు దానిమీద తప్పకుండా ఒక కన్ను వేసి ఉండాలి. తాము వదిలించుకోవాలనుకున్న తప్పలనే సమిధలను, తమ పురోభివృద్ధిని ఆటంకపరచి జాగుచేసే వాటిని దానిలో విసిరివేయాలి. వారావిధంగా అగ్నికి ఆజ్యంవేయకపోతే, అదివారి అచేతన, తమస్సులనే బూడిద

కింద అణగారి పోతుంది. ఆ తర్వాత వారుగమ్యం చేరే మునుపు, సంవత్సరాలేకాదు, జన్మలు, యుగాలు గడచిపోతాయి.

ఏవిధంగా అయితే ఎవరైనా అపరిమితంగా విలువకలిగిన ఏదైనా ఒక ఆవిర్భావాన్ని అప్రమత్తంగా కనిపెట్టుకుని ఉంటారో, ఏదీకూడా దానిని చెడగొట్టని విధంగా చాలా జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటారో, ఆ విధంగా వారు తమ విశ్వాసాన్ని తప్పనిసరిగా కనిపెట్టుకుని ఉండాలి.

ఆదిలోని అజ్ఞానం, చీకట్లనే వాటితో పోరాడి గెలవటానికి దివ్యశక్తి నుంచి వెలువడిన సర్వోత్తమమైన ప్రత్యక్ష ప్రకటనే విశ్వాసం.

* * *

అత్యధిక భౌతిక చేతన - అత్యధిక భౌతిక మనస్సు కొరడా దెబ్బలు తగిలితేనే కర్మచేయడానికి, పురుష ప్రయత్నం చేయడానికి, ముందుకు పోవడానికి అలవాటు పడింది, అలా చేయని పక్షంలో అది జడపదార్థమే. అయితే ఊహలెలా ఉంటాయంటే అవి ఎప్పడూ ఇబ్బందులనే, అడ్డంకులనే ప్రతికూలతలనే ఊహిస్తాయి. కష్టాలన్నింటి వెనుక జయం ఉన్నదని, దాని వేదనలు, బాధలు, దాని వైరుధ్యాలన్నింటి వెనుక దైవకృప ఉన్నదని, వాటిని సమాధాన పరచటానికి చాలా నిర్దుష్టమై, చాలా స్పష్టమై పదేపదే పునరావృతంగా వచ్చే అనుభవాలు అవసరమౌతాయి. అన్ని ప్రయాసలలోకి చాలా తరచుగా మళ్లీ మళ్లీ చేయవలసిన ప్రయత్నం ఒకటున్నది. అదేమిటంటే, మొత్తానికి దానికి లొంగిపోయి ఆపనిని నిలిపివేయడం, లేదా ఆ నైరాశ్యతను, ఆ సందిగ్ధతను లేదా పూర్తిగా ఓటమిపాలు చేసే ఊహలను తొలగించటం లేదా మార్పుచేయడం నీవు చేయాలి.

ఈ చేతనకు మూర్ఖునికి ఉండే మొండితనం ఉంది. బాధలలో ఉన్నప్పడు ఎన్నోసార్లు ఇది జరుగుతుంది. ఉదాహరణకు, ఏదైనా భరించలేని బాధవస్తే, అంతరంగంలో (కణాలలోపల) ఒక దివ్యసంకేతంతో ఒక సంచలనం ఏర్పడి, కణాలు అత్యవసరమైన సూచనను పంపిస్తాయి. అంతే, అంతా ఆగిపోతుంది. బాధ మటు మాయమౌతుంది. తరచుగా (ఇప్పడు ఎక్కువెక్కువగా) అది ఆహ్లాదకరమైన శ్రేయోభావనగా మారుతుంది. కాని ఈ మూర్ఖమైన భౌతికచేతనయొక్క మొట్టమొదటి ప్రతిస్పందన ఎలా ఉంటుందంటే

"అహా! ఇది ఎంతకాలం నిలబడి ఉంటుందో! చూస్తాంకదా"!, సహజంగానే ఈరకమైన ప్రేరణ సర్వాన్ని కూలదోస్తుంది. మళ్ళీ అంతా తిరిగి మొదలుపెట్టాలి.

అప్పడు దానిని నయం చేయాలంటే, వారికి తప్పకుండా ఎంతో ఓరిమి, అత్యంతమైన ఓరిమి ఉండాలి. అసలు విషయమేమిటంటే ప్రయత్నం మానకుండా కొనసాగిస్తూ పోతూ, సహిస్తూనే ఉండాలి.

శ్రీఅరవిందులు దీనిని ఎన్నోసార్లు ఎన్నోవిధానాలుగా చెప్పారు. అది, ఓర్పుతో నిభాయించు. నీకు జయం తథ్యం, భరించు, సహించు, గెలుపునీదే.

అత్యంత సహిష్ణువులనే విజయం వరిస్తుంది.

మొక్కవోని విశ్వాసం, నిశ్చయంగా ఉందనేదానికి నిదర్శనం వారి అస్తిత్వంలోని ప్రతిభాగంలోనూ తప్పనిసరిగా అది ఉండటమే.

- శ్రీమాత

అనువాదం : డా. టి. ప్రసన్న కృష్ణ.

* * *

ఆందోళన నుండి దివ్యప్రగతికి పరిష్కార మార్గం

మనిషిని మనిషిగా గుర్తింపజేసే ప్రత్యేక లక్షణం తననితాను పరిశీలించుకో గలిగే వివేకం అన్నది సుస్పష్టం. జంతువు యే ప్రేరణ లేకుండా తనకితానుగా బ్రతుకుతుంది. తనని తాను పరిశీలించు కున్నా ఆ పరిశీలన అతి తక్కువగా, గుర్తించడానికి వీలుకానంత తక్కువ పరిమాణంలో వుంటుంది. అందుచేతనే అది అతి ప్రశాంతంగా చీకూచింతా లేకుండా వుంటుంది. ఏ వ్యాధి వల్లగాని, ప్రమాదంచేతగాని బాధపడడం సంభవించినా జంతువుకు ఆ బాధ తీవ్రత వుండదు. అది ఆ వ్యాధి గురించి, ప్రమాదం గురించి ఆలోచించదు. దానిని తన చైతన్యంలోకిగాని, భవిష్యత్తులోకిగాని కేంద్రీకరించదు. వ్యాధి లేదా ప్రమాదం వల్ల రాబోయే పరిణామాలను గోరంతలు కొండంతలుగా వూహించదు.

బతికినంతకాలం యేం జరుగుతుందో అనే ఆందోళన మనిషితోనే మొదలయింది. అతడి యీ యాతన కంతటికీ

మూలకారణం ఆందోళనే. ఈ రకమైన బాహ్యచైతన్యం కారణంగానే ఆదుర్దా, బాధాకరమైన వూహలు, ఆందోళన, యాతన, భవిష్యత్తులో విషాదాల గురించి ఊహాపోహలు మొదలవుతాయి. చాలామంది చాలా యెక్కువగా యీ రకమైన బాహ్య చైతన్యంతో నిత్యం యమయాతన పడుతూ వుంటారు. మనిషి తటస్థంగా వుండిపోతాడు. ముందు జరగబోయేది తెలుసుకునేంత చైతన్యం కలిగివుండడు. సృష్టిలోవున్న జీవరాసులన్నింటిలోకి మనిషి చాలా దయనీయమైన జీవి అని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. సాధారణంగా మనిషి అలాగే వుంటాడు. అది అతడికి పూర్వీకులనించి వచ్చిన ఆటవిక వారసత్వం. అది నిజంగా చాలా దయానీయమైన పరిస్థితి. ఈ దశనించి పైకి యెదిగి చైతన్య శూన్యమయిన జంతు స్వభావం బదులు ఆధ్యాత్మికమైన అధిమానస చైతన్యం సాధించాలంటే కేవలం ఆధ్యాత్మిక సామర్థ్యం వల్లనే సాధ్యమవుతుంది. అప్పుడే మనిషికి తన వునికి (జీవితం)యొక్క లక్ష్యం తెలుసుకునే సామర్థ్యం కలుగుతుంది. తన సాధన పరాకాష్టని ముందుగా తెలుసుకోగలడు. ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మికశక్తిలో స్పష్టమైన వైఖరితో కూడిన నమ్మకం యేర్పడుతుంది. దీనివల్ల మనిషి తననుతాను సంపూర్ణంగా భగవంతుడికి సమర్పించుకుంటాడు. తన మీద తనకి నమ్మకం ఏర్పడుతుంది.

ఇవన్నీ మనిషికి జీవితం పట్ల, భవిష్యత్తుపట్లగల భాధ్యత తెలియజేస్తాయి. అందువల్ల అన్ని ఆందోళనలనుండి విముక్తి పొందుతాడు.

మనిషి జంతు తత్వంలోకి దిగజారడమన్నది అసంభవమని నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చు. అతను పొందిన చైతన్యం పోగొట్టుకోడం కూడా అసంభవం. అందుచేత మనిషి యీ బాహ్య చైతన్యంతో పడే యమయాతన నించి బయట పడడానికి కేవలం ఒకే వుపాయం, ఒకే దారివుంది. ఏ ఉన్నతస్థితికి వేళ్తే యీ యాతనామయ స్థితినుండి సంపూర్ణ సమర్పణలో నమ్మకం కలిగే స్థితికి చేరగలమో అది సాధించడమే. అదే మనిషి దృఢనిశ్చయం. దీప్యమానమైన పరాకాష్టనందుకున్న దశ. అదే నీ చైతన్యాన్ని మార్చగలిగే దారి.

నిజం చెప్పాలంటే సమస్యల పరిష్కారం సూచించి నడిపించే సూత్రధారి లేకపోవడం, తనవునికికి సంబంధించిన బాధ్యత తెలుసుకునే ఉపాయం దొరకక పోవడంకంటె దయనీయమైన పరిస్థితి మనిషికి మరొకటి ఉండదు. జంతువుకి సమస్యలే ఉండవు. అది కేవలం బతకడం, తన సహజ ప్రవృత్తి నడిపించినట్టు నడవడం జరుగుతుంది. అది సామూహిక చైతన్యం మీద మాత్రమే ఆధారపడుతుంది. దానికి దానికంటే ఉన్నతమైన అంతరంగ జ్ఞానం ఉంటుంది. అయితే అది అప్పటికప్పుడు దానంతట అది కలిగేది మాత్రమే. దానికి ఏదైనా ముందు సంకల్పించే అవసరం ఉండదు. దానికోసం ప్రయత్నించడం, సాధించడం, భంగపడడం లాంటివి ఉండవు. తన జీవితానికది బాధ్యత వహించవలసిన అవసరం లేదు. అందుచేత దానికేచింతాఉండదు. మనిషి తన మీద తాను ఆధారపడుతూనే పుడతాడు. అందుకవసరమైన జ్ఞానం లేకపోతే దాని ఫలితంగా నిత్యం యమయాతన పడుతూ ఉంటాడు. ఈ యాతననించి విముక్తుడు కావాలంటే ఉన్నత దివ్యచైతన్యానికి సంపూర్ణ సమర్పణే శరణ్యం. తననితాను పూర్తిగా సమర్పించుకోవాలి. తన జీవితాన్ని నడిపించే బాధ్యత, కష్టాలు, సుఖాలు మొత్తం కార్యకలాపాలన్నీ దివ్యచైతన్యానికి అప్పగించి తన ఆదేశాన్నను సరించి నడవాలి.

మనిషికి అవసరమైన జ్ఞానం లేకపోతే సమస్య ఎలా పరిష్కారమవుతుంది దురదృష్టవశాత్తు మనిషి తన సమస్యలన్నీ తానే పరిష్కరించుకోగలనని అనుకుంటాడు. కాని ఆ జ్ఞానం అతనికి ఉండదు. అదే అతని కష్టాలన్నిటికీ మూలకారణం. నిరంతరం అతడిలో మెదిలే ప్రశ్న నేనేం చెయ్యాలి? దాని వెనకే దానితోపాటు పుట్టేమరో ప్రశ్న ఏం జరగబోతోంది? వెంటనే జవాబు చెప్పకోలేని నిస్సహాయత.

ఆ కారణంగానే ఒక వున్నత సిద్ధాంతం మీద ఆధారపడి మొత్తం భాధ్యతంతా సంపూర్ణంగా సమర్పణ చేయడం అవసర మవుతుంది. అక్కడినుండి ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణ ప్రారంభ మవుతుంది. లేనట్టయితే ప్రశాంతత అసాధ్యం.

ఏదేమైనా మనిషికి చైతన్యం ప్రసాదించబడింది. దానివల్ల మనిషి ప్రగతిని సాధించగలడు. తనకేమి తెలియదో దానిని కని పెట్టగలడు. తనలో ఏ విధమైన మార్పు ఇంకా రావలసివుందో తెలుసుకొని ఆ విధంగా అభివృద్ధి చెందుతాడు. కదలికలేని స్థిరమైన శాంతికంటె ఉన్నత స్థితి ఉన్నదని ఆ చైతన్యం ద్వారా తెలుసుకుంటాడు. తన సంకల్పాన్ని ప్రగతిపథంలో నిలిపి ఉంచడానికి అవసరమైన సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని కలిగిస్తుంది. మనిషికి ఆరాటంనించి విముక్తి కలిగి ప్రగతికొరకు చేసే ప్రయత్నం జాగృతమవుతుంది. దాని ఫలితంకోసం తీసుకునే శ్రద్ధ, దాని పర్యవసానాలు అప్పడే అర్థమవుతాయి. ధ్యానయోగం (quietist) అని చెప్పబడే పద్ధతులకు ముందుగా వేసిన ముందడుగిది. ప్రాపంచిక వ్యవహారాలన్నింటిని నిరాకరించి స్థిరమైన అంతరంగ నిశ్శబ్దంలో నిమగ్నం కావాలి. జీవితమంతా దీనికి అంకితం కావాలి. అప్పడే అది అకస్మాత్తుగా మెరుపులా అనుభూతికి వస్తుంది. ప్రశాంతత లేకపోతే ఆంతర్యాన్ని గుర్తించలేము. బాహ్యపరిస్థితులకు అనుగుణంగా జీవిస్తున్నంత కాలం స్వాభావికంగా ప్రశాంతత సాధించలేము. అనవసరమైన ఆరాటంలో మనిషికి సమస్యలు పేరుకు పోతాయేతప్ప పరిష్కరించబడవు. అవి పరిష్కరించుకునే జ్ఞానంకూడా కలగదు. దివ్యశక్తి మీద పూర్తి నమ్మకంతో ప్రశాంత నిర్మల స్థితిలో సమస్యని ఎదుర్కోవాలి. నీ చేత ఏ పనిచేయించాలో ఆ అత్యున్నత దివ్యశక్తికి తెలుసు. కనుక ఆ పని ఎవరికో విడిచిపెట్టేబదులు నువ్వే అత్యంత ప్రశాంతతతో చేసినట్టయిన అదెంతో శక్తిమంతంగాను, చురుకుగాను అవుతుంది.

దీనిని జీవితంలో పరమాత్మ ఐక్యం కొరకు వినూత్న దృక్పథంగా చెప్పవచ్చు. ఇది మనిషికి తన ఉనికిలో దివ్యశక్తుల ఐక్యం యొక్క నూతన విధానంగా కూడా. అంతేకాదు ఆధ్యాత్మిక సిద్ధికి ఇది నూతన వైఖరి.

మూలం : శ్రీమాత

అనువాదం : నడిమింటి విజయలక్ష్మి

కొసమెరుపు - ఓ కథానిక

ఒక గొప్ప సాధుపుంగవుడు ఉండేవాడు. నది ప్రక్కన ఆయన ఆశ్రమం. చాలామంది శిష్యులకు పాఠాలు బోధిస్తూ ఉండేవాడు ఆయన. ఒకామె ఆశ్రమానికి పాలు సరఫరా చేస్తూండేది.

ఒక రోజున పాలావిడరాలేదు. మరుసటి రోజున వచ్చినపుడు గత దినం ఎందుకురాలేదని సాధువు ఆమెనడిగాడు. అందుకు ఆమె : వర్షాలకి నది పొంగింది. నేను ఉండేది నదికి అవల ఒడ్డున. నదిని దాటలేక పోయాను. అని చెప్పింది.

సాధువు చిరునవ్వుతో అన్నాడు. "శ్రీకృష్ణనామం జపిస్తూ జనులు సంసార సాగరాన్నే విశ్వాసంతో సునాయాసంగా దాటి పోతున్నారే. అలాటపుడు ఈ సామాన్యమైన నది ఎంత ! సమస్యకాదే" - అని

తల ఊపింది పాలావిడ. తార్వత కొన్ని రోజులు గడిచాక మళ్ళావర్షం. వరుసగా మూడురోజులు కుండపోతగా కురిసింది.

అయినా పాలావిడ క్రమం తప్పకుండా ప్రతిరోజు పాలు పోసింది. సాధువుకి ఆశ్చర్యం కలిగింది. నదిని ఎలా దాటి రాగలిగావు, అని అడిగాడామెని.

"స్వామీ! మీ సలహాను పాటించాను. కేవలం శ్రీకృష్ణ నామాన్నే స్మరిస్తూ నదిమీదనుంచి నీటిపై నడుచుకుంటు వచ్చేశాను.".

సాధువు నిశ్చేష్టుడయాడు. జీవితమంతా అధ్యయనం చేస్తూ, తపస్సు చేసుకుంటూ గడిపాను. అయినా, విశ్వాసం నీకు వలె నాలో పాదుగొలుపుకోలేక పోయాను.

జ్ఞాన, అధ్యాయనాలకంటే మనకి భగవంతునికి మధ్య ఉన్న అంతరాన్ని తొలగించేది. ఆయనపైవున్న పరిపూర్ణ విశ్వాసం. ఇదే ఈ కథానిక మనకిచ్చే సందేశం.

- పి.వి. గాంధీ.

(మే 31, 2006 భవాన్స్ జర్నల్ సౌజన్యంతో)

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

సమాచార పత్రము

నొడియా (యు.పి.) బ్రాంచిలో చ్రిన్మయమిషన్‌కు చెందిన, చిన్మయ యువకేంద్రాల డైరెక్టర్, బ్రహ్మచారి గోవింద చైతన్య శ్రీమాతారవిందుల వెలుగులో "ధ్యానము మరియు చేతన" అనుఅంశముపై మే నెల 4 (2008)న ఒక ప్రసంగము చేసినారు. ది 24.05.2008న పాండిచ్చేరి నుండి విచ్చేసిన శ్రీ విజయ్ యన్. పోద్దార్ శ్రీఅరవిందుల యోగంపై ప్రసంగించారు. తర్వాత శ్రోతలు

అడిగిన అనేక ఆసక్తికర ప్రశ్నలకు సమాధానములిచ్చినారు. ఈ కేంద్రమువారు నిర్వహించుచున్న శ్రీఅరవింద శిక్షానికేతన్‌లో శ్రీసతీందర్ కె. పూరి (డైరెక్టర్, నాలెడ్జి ఎక్స్ఛేంజి సెంటర్) 17.05.08నాడు బాలబాలికలతో ముఖాముఖిగా సంభాషించారు. ప్రతిశనివారం రిటైర్డ్, ఎయిర్ వైస్ మార్షల్ శ్రీవిశ్వమోహన్ తివారి మరియు కల్నల్. M.K.నిగమ్ రెండేసి గంటలు పిల్లలతో గడపడం ఓ ఆనవాయితీ.

ది.01-05-08న శ్రీ అరవిందుల పవిత్ర అవశేషముల ప్రతిష్ఠాపన తృతీయ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా మిసెస్ కుంతలదాస్ గుప్త శ్రీమాతారవిందులను గురించిన భజన కార్యక్రమమును నిర్వహించారు. పవిత్ర అవశేషముల ప్రాశస్త్యమును గురించి శ్రీడి.పి. దని సంక్షిప్తంగా ప్రసంగించిరి.

<u>న్యూఢిల్లీ</u>:-ఈ బ్రాంచి వారు నిర్వహిస్తున్న శ్రీ అరవిందో ఇన్స్టిట్యూట్ ఆప్ మాస్ కమ్యూనికేషన్ (SAIMC) వారి హోటల్ మ్యాటిరీజిన్సీలో (22 మరియు 23 మేనెల 2008)తర్వాత అనుఅంశముపై ఒక వ్యాసరచన మరియు గోష్టి (సింపోసియం)ను నిర్వహించారు. శ్రీ విజయ యన్. పోద్దార్ (పుదుచ్చేరి) ఈ సందర్భంగా ప్రారంభోపన్యాసము చేస్తూ ఈ గోష్టి యొక్క ప్రాశస్త్యమును గురించి వివరించారు. ఇంక జర్నలిజంమీద కీలకోపన్యాసమును ప్రొఫెసర్ మనోజ్‌దాస్ ఇవ్వగా, అడ్వర్టయిజింగ్ మీద శ్రీరాంసెహగల్, ఫోటోగ్రఫీ మీద శ్రీ రఘురామ్ మరియు సినిమా మీద శ్రీ ప్రదీప్ శంకర్‌తో ముగింపు ఉపన్యాసంతో సంపన్నమైంది.

శ్రీ విజయ్ హర్యానాలోని గుర్‌గాం బ్రాంచిని గూడా సందర్శించి స్టడీసర్కిల్స్ యొక్క అవసరాన్ని వాటి ప్రాశస్త్యాన్ని వివరించారు.

అన్నానగర్ (చెన్నై) 29 మే నుండి జూన్ 7వరకు 'యోగా' మీద సమ్మర్ కాంప్‌ను నిర్వహించిరు.

బెంగుళూర్ బ్రాంచివారు ఉల్సూర్ లేక్ వద్దగల శ్రీఅరవింద భవన్, 110, గంగాధర్ చెట్టిరోడ్, బెంగుళూరు - 560042 నందు 26, 27 మరియు 28 సెప్టెంబర్ 2008లలో రెసిడెన్షియల్ యూత్‌కాంపు నిర్వహిస్తున్నారు. దీని వివరాలు గత సంచికలోనే ఇవ్వడమైనది. గమనించగలరు.